

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., po jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se za 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuge dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne pett-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo poteka koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50
„ četrt leta	3 „ 30
„ jeden mesec	1 „ 10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ —
„ četrt leta	4 „ —
„ jeden mesec	1 „ 40

Upravnštvo „Slov. Naroda“.

Centralna evropska zveza, tako imenovana mirovna zveza.

Pod tem naslovom spisal je Mihajil Čajkovski (Sadik-paša) v Aksakovljevo „Rus“ naslednji članek:

Časniki pretečenega leta objavili so besede, katere je izustil feldmaršal grof Moltke v Frankobrodu, ali v nekem drugem mestu v Nemčiji, — zdaj se točno več ne spominjam. Smisel teh besed bil je, da se Nemci za ustanovljenje nemškega cesarstva in sedanjo mogočnost nemajo zahvaliti parlamentarizmu, ne visokemu razvoju tehnične strani znanstvenega in obrtnega napredka, ne trgovini, ne materialnemu blagostanju ampak racionalnej in praktičnej organizaciji nemške vojske po carju Viljemu in ministru Roonu in politiki kneza Bismarcka. To je — neovrgljiva istina, kajti vojska in diplomacija sti najmogočnejša vira sile in veličja države in samega naroda. Tisti, kateri so prezirali, ali prezirajo to istino, plačali in plačujejo jako draga to nemarnost in politično pozabljaljivost.

Tej istini, uporabljeni in uresničenej sedaj v Rusiji, a nikakor ne centralnej evropske zvezi, imamo se zahvaliti za občni mir, kateri je sedaj.

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

XII. Poglavlje.

Obrekovanje.

(Dalje.)

— Čemu si neki briše blato? — opomnil je Basmanov, hoteč prikupiti se carjeviču, — dobro, ko bi bil kdo drugi, a na njem se ne pozna blato!

Basmanov je to govoril poluglasno, pa vendar ga je slišal Skuratov. Ko je vsa tolpa smejé in razgovarjaje se, oddirjala za carjevičem, pokril je on kapo, zlezel zopet na konja in jezdil počasi proti dvoru.

„Dobro!“ mislil si je sam pri sebi: „počakajte, gospoda, počakajte!“ In njegova pobledela ustna skrivila so se v smehljaj, v srci, razdraženem od sinovega bega, zorelo je počasi zanesljivo maševanje nad neprevidnimi razdaljivci.

Ko je Maljuta šel v dvorec, sedel je Ivan

Reorganizacija ruske vojske po carju Aleksandru II. in vojnem ministru grofu Dmitriji Miljutinu dala je Rusiji to lepo solidno vojsko, katera ni le premagala sovražne vojske, ampak mogli bi reči, zmogla elemente neba in zemlje. Prepričala je svet, da nič ni nemogoče Rusiji, kadar ona dvigne svojo disciplinirano vitežko vojsko in svojih dveh sto tisoč kozakov in azijatskih konjikov, kateri čakajo samo povelja, da zasedejo konje in oddirjajo tjakaj, kamor se jim veli.

To delo duhovitega carja Aleksandra II. in njegovega ministra Miljutina, državnika visokih dostopanj, postavilo je Rusijo v tak položaj, da kadar reče njen vladar: „Jaz hočem mir“, pa bode svet veselil se miru, a kadar reče: „Jaz hočem vojsko!“ — pa se bode ves svet vojeval.

To istino potrdil je feldmaršal grof Moltke, katerega mnenje ni merodajno samo v vojnih zadevah, ampak v politiki sploh.

Pripovedujejo, da je nekdaj veliki nemški državni kancelar v vojskoželnosti, katera se ga večkrat polasti, kar nekateri pripisujejo njegovemu goРЕЕMУ patriotizmu, drugi pa mislijo, da je le — zvitost, da tako izve mnenja skušenih ljudij, vprašal Moltka v navzočnosti nekoliko generalov, kaj on misli o vojski z Rusijo.

Feldmaršal je s svojo navadno odkritosrčnostjo odgovoril:

Jaz tega ne svetujem. Rad priznam prednost naše vojne organizacije v vseh odnošajih pred vojno organizacijo v Rusiji, pa mi nemamo, in tudi imeti ne moremo dveh sto tisoč kozakov, katere lahko ona spusti na nas — ter zmede naše učene kombinacije, opustoši ves kraj in zmaga nas na popolen način, vzlic našemu znanju in lepo urejene vojne mašini. Jaz sem popolnem prepričan v tem, kar govorim, in ne svetujem udati se tem sovražnim naronom proti Rusiji.

To mnenje je odobril cesar Viljem. V vladnih in tudi v vojnih krogih nehalli so resno misliti o vojni proti Rusiji in spustili ta nemški šovinizem na ulice, v kavarne, mej prosti narod, da se prebrodi in naposed izgine.

Ta opravičeni strah pred rusko vojno silo obvaroval je Francijo pred drugim napadom. Carju Aleksandru to ni bilo po volji, in nemška križarska vojska je izostala.

Vasiljevič sam v svojej sobi. Njegov obraz bil je bled, ogenj mu je švigal iz očij. Črno meniško obleko zamenil je z žoltim kaftanom, obšitim s pasovnicami, podloženim s temnomodrim tiskanim platnom: Osem svilnatih vrvic z dolgimi čopi viselo je ob prerezi. Carska palica in čelada, okrašena z velikim smaragdom, ležali sti na mizi pred carjem. Ponočne prikazni, neprestana molitev, pomanjkanje spanja neso poglotile Ivanoviči sil, samo razdražile so ga še bolj. Kar je skusil po noči, imel je za skušnjave hude. Car se je sramoval svojega strahú.

„Sovražnik Kristovega imena“, mislil si je on, „upira se trdovratno meni in pomaga mojim sovražnikom. Pa on se ne bo veselil zmage nad meno! Ne bojim se njegovih skušnjav! Hočem mu pokazati, da je našel nasprotnika, ki mu je kos!“

Sklenil je car še nadalje preganjati izdajalce in moriti svoje sovražnike, kakor prej, ko bi jih bilo tudi na tisoče.

In začel je v misli preštevati podložnike in iskati mej njimi izdajalcev.

Vsek pogled in vsako gibanje zdelo se mu je sumno.

Nedavno dobrovoljno pokorenje Merva povečalo je še vojno in vladno čarobno silo Rusije in dokazuje veljavo in trajnost njene organizacije.

Že v poslednjej turškej vojni se ni moglo dolžiti zmagovalcev ropanja, ne požiganja, ne drugih nečloveških strastij, četudi je ruska vojska moral povračevati turškej za popolnem nasproti način delovanja proti kristjanom in Slovanom, katere je osvobodila Rusija Turkov. Niti nemška vojska na Francoskem, niti angleške in francoske vojske v svojih vojnah v Aziji in Afriki se neso tako obnašale.

Vitežko načelo človekoljubja je vedno vodilo rusko armado v njenem delovanju. To je najboljši dokaz njene dobre in trajne organizacije, najočividnejši znak sile, ker so vitežki duh, poštenost in človekoljubje odlikovali vedno in še bodo odlikovali istinito silo. Taka sila zamore v istini vzbujati spoštovanje, bode zapovedovala v miru in v vojni, ne da bi se zatekala k diplomatičnim zviažam in poprej pripravljenim, posiljenim zvezam.

Tega pa ne moremo trditi, o centralnej evropskej zvezi, s katero mislijo in se nadejajo ohraniti evropski mir.

Da bi si zagotovili mir, treba je osnovati to delo na spoštovanji pravice in spravljivosti, na zakonitosti in na težnjah občinstva in narodnosti. Kdo stoji na čelu te zveze, ki ima čuvati mir celega sveta? Nemčija in Avstro-Ogerska. Ne bomo naševali starih pregreškov teh dveh držav, treba je samo opomniti, da je prva teh dveh držav pred nekaj leti, premagavši Francijo, odtrgala jej dve deželi: Alzacijo in Lotaringijo, pridružila jih novemu nemškemu cesarstvu proti prejšnjim dogovorom, proti mejnarnodnemu pravu, proti volji in željam prebivalcev teh dveh dežel, in jih obdržala po pravu silnejšega nad slabejšim.

Druga je pa, ne da bi bila potegnila sabljo iz nožnic, ne da bi prelila jedno kapljo švabske ali madjarske krvi, ali potrosila jeden goldinar, samo vsled dekreta Berolinske komisije, katera je igrala rolo evropskega areopaga, vzela sultani, svojemu zavezniku, dve najboljši evropski provincji, da bi jih podvrgla svojemu gospodstvu, da bi po njih, kakor po lestvici zlezla in polastila se nasledstva še zdravega turškega sultana.

Ali moreta podobna voditelja ustanoviti in

Spominjal se je raznih besedij svojih bližnjikov, in iskal je v teh besedah ključ k zarotam. Še celo najbližnji sorodniki neso odšli njegovemu sumu.

Maljuta našel ga je v stanji, podobnem mrzličnemu blodenju.

— Car, — rekel je po kratkem molčanju Gregor Lukjanovič, — veliš li ti povpraševati Količeve po novih izdajalcih? Zanašaj se name! Z mučenjem bodem že prisilil Količeve, da izpovedó vse. Samo jednega ne morem; ne morem jih prisiliti, da bi mi povedali ime največjega tvojega protivnika!

Car je, čudeč se, pogledal ljubljence.

V Maljutinih očeh bilo je nekaj nenavadnega.

— To je taka stvar, — nadaljeval je Skuratov, in glas se mu je spremenil, — da oko vidi in uho sliši, a jezik ne more izgovoriti . . .

Car ga je gledal z vprašajočim glasom.

— Lej, car, mnogo hudobnežev si že kaznoval, a izdaja še ni pomena iz Rusije. In če jih še desetkrat toliko kaznuješ, a izdaje še ne bode konec!

(Dalje prih.)

ukrepiti splošni mir, udihniti zaupanje vladam in narodom, pripraviti jih, da bi podpirali njih delovanje. — Jaz mislim, da je to neverjetno. Jaz skoraj sam mislim, da obe začetnici te zveze nikakor nesti preverjeni, da bi mogla spolnovati svojo naložo, in smejeti se onim, ki pristopijo k njijinej zvezi brez daljšega premisleka. Delovanje te zveze sedaj nikakor ne dokazuje njenih mirovnih načel in tendencij. Opomnino le nekaterih epizod.

Privlekli sti Italijo in Španijo k tej zvezi, da ju odvrneti od Francije in jo naščuvati proti njej. Pridružili sti k sebi Rumunijo, Serbiju in tudi Bolgarijo, da bi njih odklonili od Rusije in pripravili proti njej.

Rusija svetuje razvoj in utrjenje vojne organizacije državam, katere je ona osvobodila, podpirata svet na vse načine, ne izključujuč žtev, da bi zagotoviti silo in trajnost vlad in narodnostij, katere je ona deloma ustvarila. Avstro Ogrska dviga naprej parlamentarizem, da bi paralizovala velikodušno delovanje Rusije, oslabujoč zveze mej vlastjo in narodom, in z vsemi možnimi sredstvi zavira organizacijo močne slovanske armade na Balkanskem polotoku.

Sultana nečejo vsprejeti v to zvezo, če tudi govoré, da so pripravljeni braniti in podpirati ga, morebiti ne marajo v svoj krog zaveznika, katerega bode treba kmalu izgnati? to bilo bi preveč vestno!

Nemški protektorat, ki se je tako blesteče začel in mnogo obetač vzbuja že sedaj sum. Turške finance so v najslabšem stanju, vojnim in civilnim uradnikom ne plačajo penzij, in celo vojsko hočejo zadovoljiti z malenkostnimi izplačili na račun zaslužene plače.

(Konec prih.)

Govor poslanca dra. Vitežiča v državnem zboru v 14. dan marca.

(Dalje.)

Opomniti mora, da je okrajni glavar v Losinji v dekreту, s katerim je občinam svojega okraja objavil to naredbo, slednjo samovoljno bistveno prenaredil. V drugem odstavku zapisal je namesto „zadnje upisanje“ besedi „prejšnja upisanja“ (anteriori registrazioni). Naredba zahtevala je, da bodi samo zaduže upisanje pisano po novem pravopisu, da se tudi v bodoče po tem ravna. A njemu ne zadostuje zadnje upisanje, temveč zahteva vsa prejšnja upisanja. (Čujte! čujte! na desni.) V tretjem odstavku izpustil je naslednji stavek (čita): „Gled dosedanjih prememb se uradnim potom ne sme postopati“. Tista imena tedaj, ki so se že prej pisala po novej pisavi, naj se tudi v bodoče pišejo po obstoječem, namreč po novem načinu. Opa pa s tem ni zadovoljen, ampak hoče, da se marajo tudi tisti, ki so se že pisali po novem načinu, predrugačiti nazaj na staro pisavo. To je njegova svrha. To so seveda prepričlji, ki vsebino naredbe silno omejje. Mislim pač, da se sme od okrajnega glavarja zahtevati, da naredbe, izdane po višjih oblastnih in njemu dostavljene, da jih naznani dotednjim organom in strankam, objavi nepopuščeno. (Tako je! na desni.) Kakor sem že omenil, živi v Istri — po desetinkah računeno — 5.798 Slovanov in 4.004 Italijanov. Da je volilni red pravičen, moralo bi število poslancev biti primerno. Kako pa je v resnici? Deželnemu zboru ima 33 članov, 30 voljenih poslancev in 3 viriliste. Izmej teh 30 izvoljenih poslancev moralo bi biti 17 Slovanov in 13 Italijanov.

V istini pa se Slovanom nikoli ni posrečilo, prekoračiti število štirih poslancev. Tedaj je na 7½ Italijanov jeden Slovan. Samo v zadnji deželnemu zboru posrečilo se je Slovanom spraviti pet pristašev svoje stranke. S tem pa večina ni bila zadovoljna. Uničila je volitve treh poslancev (čujte, čujte! na desni), da si ni bilo nobenega uzroka in od tod prihaja, da je Istra sedaj zastopana po 2, rekšč: dveh slovanskih zastopnikih v deželnem zboru (čujte, čujte! na desni). V državnem zboru do neposrednih volitev nesmo bili niti zastopani. Odkar so upeljane neposredne volitve, ima Istra jednega poslanca, namreč mene, ki predstavlja Slovane, a tri poslance, ki zastopajo italijansko stranko. Toliko nerazmerje je naravna posledica volilnega reda. Omenim naj samo to, da jih izmej 30 voljenih poslancev 18 spada v skupino veleposestnikov, mest in trgovinskih zbornic, a samo 12 v skupino kmetske občine, ki so vender večina prebivalstva, v katerih je slovanski živej izključno zastopan — in vender, gospoda, pritožuje se Fambri nad tem volilnim redom. Na str. 182 pravi namreč, da je vlada v obrambo pred italijanskim življem odredila združenje slovanskih občin z

italijanskimi mestci, da bi se tako omogočila izvolitev uradnikov in duhovnikov. A gospod Fambri prezira, da je baš vsled tega združenja kmetskih občin z mestci ubogo slovansko prebivalstvo prišlo pod oblast mestnih prebivalcev in dokaz temu je izid vseh teh volitev. Ne morem opustiti, da bi ne govoril o dogodkih, ki so se vršili meseca junija lanskoga leta v Losinjskem okraju pri volitvah v deželnem zboru.

Pri teh volitvah godile so se nečuvne nezakonitosti in nerednosti od strani vladnih organov, ki so po svojem stališči vendar poklicani, paziti na to, da se izpolnjujejo zakoni. Okrajni glavar, ne mislec na dolžnost, katero mu nalaga njegovo delikanato stališče in po katerej bi se moral zdrževati vsacega posrednega ali neposrednega uplivanja na korist tej ali onej ondi obstoječih strank, nastopil je v tem okraju sam kot kandidat. (Čujte! na desni.) Delalo se je z vsemi možnimi sredstvi, da bi pridrla to kandidatura. Njemu podčinjeni okrajni komisar, priseljen Italijan, odposlal se je k tej volitvi kot vladni zastopnik. Najprej imel je volitev v Vrbniku na otoku Krku. Ondi prišlo je 60 prvotnih volilcev. Izmej teh jih je pri volitvi 47 glasovalo za slovansko, 13 za italijansko volilno listo, a s tem izidom nezadovoljen trdil je, da še ni večine, ter razpisal drugo volitev. (Velik nemir.)

Predsedik (dá známenje z zvoncem). Prosím malo več miru, da slišim, o čem gospod poslanec govorí. (Živahná veselost.)

Poslanec dr. Vitežič: Meni je na tem, da govorim skozi okno. (Nadaljujoč:) Odredil je tedaj drugo volitev. Pri razmeri 47 glasov proti 13 je trdil, da še ni večine. (Smejh.) Le smeajte se, gospoda! Tako se izvajajo pri nas ustavni zakoni. (Pravo, pravo! na desni.) Razpisal je tedaj novo volitev. Pri drugej volitvi jih je bilo zopet 47 za slovansko, a samo trije za italijansko listo. Še ni bil zadovoljen in razpisal je tretjo volitev. (Čujte! na desni.) Pri tretjej volitvi je bilo zopet vseh 47 za slovansko listo in jeden sam — drugi so jo počipali — za italijansko stranko. Zdaj vendar ni mogel dalje in proglašiti je moral, da je volitev vendar veljavna. A bil je toli nevoljen nad izidom, da je doktoranda juris (čujte! na desni) dal zapreti samo za tega delj, ker je v svoji radosti o pridobljeni zmagi vskliknil: Živio cesar! Živili Hrvatje! (Čujte, čujte! na desni.) — Poslanec Raič: To je svoboda v Avstriji! Isto tako je druga volilca iz jednacega uzroka utaknil v zapor. Proti nekemu duhovniku obnašal se je pri tej priliki tako nespodobno, da ga je ta zaradi žaljenja časti pri sodniji toži. In tedaj posredoval je naš gospod škof in ubogi duhovnik moral je odstopiti od tožbe. (Poslanec dr. Trojan: Je li okrajni komisar še ondi?) Da, še je ondi. (Poslanec Raič: Dobro ohranjen!) Na papirji bil je premeščen, v istini pa je še ondi.

Gospoda moja! Akoravno se je oblastvom to čudno postopanje naznalo brzjavnim potom, se je vendar isti okrajni komisar, priseljen Italijan, odposlal v bližnjo občino, v Besko, — tudi na otoku Krku — da vodi tamošnjo volitev. Po prvotnih načelih vsacega volilnega reda je naravno, da je volitev javna. Kaj ne da? Tako jaz mislim. To pa pri nas ni. Volitev vršila se je vseskozi tajno. Pri volitvi bili so gosp. okrajni komisar, katerega sem ravno poprej omenil, občinski predstojnik in občinski tajnik iz Beske in župan iz Vrbnika, vsi znani pristaši okrajnega glavarja, za česar volitev je šlo.

Tega poslednjega župana so iz Vrbnika v Besko seboj vzeli, da so tako rekoč vse en familje dogovorili. (Čujte, čujte! na desni.) V to stečino klicali so se volilci drug za drugim, pozivali so jih ondi, naj oddajo svoje glasove, potem pa so jih zopet poslali proč. Za prvim prišel je drugi in gospodje so potem ukrenili, kar se jim je dobro zdelo.

Volilci šteli so se zvunaj mej seboj in skončatek bil je ta, da so bili v velikej večini. Ko so pa oni gospodje skozi tri ure vkupé sedeli, proglašilo se je, da je zmaga italijanska stranka. Kdo bi bil pregledoval? Tega ne zna nihče. (Tako je! na desni.) Po jednakem načinu, izključevanje javnosti, kajti to je ondi že običaj, postopalo se je na Čresu. Menim pač, da se v ustavnjej državi kaj jednakogena še ni nikdar dogodilo, da bi se vršile volitve tajno, brez vsake kontrole. Vsa ustavnost je pri tem le navidezna. Na Krku, kjer so bile tudi volitve, a pod vodstvom družega vladnega komisarja, je slovanska večina vendar ostala večina. Akti poslali so se v Losinj okrajnemu glavarju, kateri je notabene bil kandidat, in ta je volitev, ki je proti njemu iz-

pala, zavrgel in razpisal novo volitev. (Čujte, čujte! na desni.) Poslanec Raič: Pravičnost v Avstriji! (Dalje prih.)

K dednemu pravu na kmetsih,

katero smo na podlagi vladne predloge razpravljali v 61. številki našega lista, oglasil je državni poslanec dvorni sovetnik Lienbacher predlog, ki velj:

„Pomislivši, da bi nekatera izmej kraljevin in deželal, zastopanih v državnem zboru, zaželeta ustanoviti dedna posestva ali kmetske domove, in da naj bi se jim ustavno pristojnost zato tudi po državnem zboru pripoznalo in izreklo;

pomislivši, da zakon o dednih posestvih ali kmetskih domovih zahteva tudi omejitev glede razdelnosti, zadolžnosti in eksekucije dednih posestev ali kmetskih domov;

in pomislivši, da takšne zakonite razporedbe zadevajo deželno obdelovanje, da tedaj pripadajo deželnim zborom, le-ti pa po §-u 11, lit-k zakona z 21. decembra 1867, drž. zak. št. 141, s katerim predrugačil se je osnovni zakon o državnem zastopatvi z 26. februarja 1861, morejo v zadevah deželnega obdelovanja ukrepati tudi civilno-pravne razporedbe, — niže podpisani predlagajo:

§ 16-ti nasvetovanega zakona, zadevajočega uvedenje posebnih propisov za deljenje dedine na kmetskih srednjih velikih, ima velevati:

„Deželnemu zakonodavstvu se prepušča, da za kmetske, §-u 1 zaznamovane, glede njihove razdelnosti, zadolžnosti in eksekucije morejo ukrepati utesnjujoča določila.“ —

§. 16-ti se v vladnej predlagi glasí: Ako deželno zakonodavstvo ukrene, da so kmetske, v §-u 1. zaznamovane, nerazdelne, tedaj zanje veljajo tega zakona določila tako, da je lastnik v svojih pravicah, s kmetsko razpolagati, omejen po nerazdelnosti.“

Predlog poslanca Lienbacherja odkazuje tedaj dokaj več področju deželnih zborov v smislu samoupravnih načel.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 27. marca.

Državni zbor bode pred Veliko nočjo rešil zakonsko predlogo o urejanju duhovenske plače in postavni načrt o posojilnicah. Po Velikej noči pride na vrsto posvetovanje o davku na žganje, voda se nadeja, da se bude ta predloga nespremenjena vsprejela, če tudi je nasprotujejo Poljaki, ker se je levica v odseku za njo izrekla.

V nemških okrajih na **Ceskiem** se hudo agituje proti dr. Russu nasvetom, češ, da ti nasveti ne zadostujjo zahtevam Nemcov. Vidi se, da Nemci ne marajo z drugimi narodi mirno živeti, ampak hočejo samo gospodovati.

Predsednik **Hrvatskega** sabora Krestič in Miškatović potujeta danes v Peščo, kamor se na zahtevanje predsednika podajo tudi drugi hrvatski poslanci, da se udeležé obravnav obretnega zakona v državnem zboru.

Ogerska neodvisna stranka sklenila je vsprejeti obrtno novelo za podlago specijalnej debati, a pri tej bode zahtevala, da se upeljejo obligatne zadruge in da se od obrtnikov zahteva dokaz sposobnosti. Ako se nje želji ne bode ustreglo, glasovala bode v tretjem branji proti zakonu. — Konferenca ogerskih Srbov v Pešči je vsprejela sledeči program:

1. Srbi bodo na državnopravnej podlagi, katero ustvarja član 12 z leta 1867, in prošinjeni s patrijotičnimi čuvstvi, združeni z drugimi državljanji delali na to, da se ogerska država po času primernih liberalnih načelih v vseh ozirih razvija in okrepičava, ter tako pospešuje občno blagostanje.
2. Skušali bodo doseči izpeljavo člena 44 z leta 1868, ki zagotavlja jednakopravnost vseh narodnostij.
3. Zahtevali bodo Srbom zagotovljeno, v članu 9 z leta 1868 prizano popolno cerkveno avtonomijo.
4. Zahtevali bodo, da se odpravijo mej temi mejami vse zavire, ki se stavljajo cerkvenej avtonomiji.

— Zbornica poslancev je po dolge debati vsprejela predlogo o želesnicu Mostar Metković.

Vnanje države.

Po poročilih iz Varšave bode generalni gubernator Gurko imenovan **ruskim** vojnim ministrom. Na njegovo mesto pride v Varšavo general Drentelen ali pa general Dondukov-Korzakov. — Kakor „Praviljstveni Vjestnik“ poroča, je ruska vlada z monakovsko kneževinou sklenila pogodbo, da si nejsebojno izročuje politične in nepolitične zločince. Ruski nihilisti se sedaj ne bodo mogli več zbirati okrog zelene mize v Monaku. Sicur pa ta pogodba ruskim revolucionarjem ne bo dosti škodovala, dokler so jim druge evropske države odprte, samo malo manj denarja bodo zaigrali in ga tedaj lahko porabili za politične namene, ako bodo hoteli. — Kakor izvemo iz Carigrada, misli Rusija zahtevati, da se odpravi 1856. leta sklenjena pogodba, ki za-

branjuje inostranskim, zlasti russkim ladijam prehod zkozi Dardanele in Bospor, in misli predlagati, da se dovoli svoboden prevoz ladijam vseh narodov. Russka vlada misli, da se v Dardanelih in Bospor ne sme zabranjevati, kar je za Sueški prekop občno pripoznano. Najbrž se je že ruski minister Giers o tem dogovoril z Bizmarkom v Friedrichsruhe. Russka vlada misli povišati colnino na surovo železo in izdelke iz surovega železa, in nekatere druge industrijske izdelke, da tako pomore domačej obrtništvi.

Predvčeraj se je v francoskej zbornici volila budgetna komisija. Volitve se je vdeležilo 300 poslancev, 240 jih je manjkalo. Izvoljenih je 16 starih in 17 novih komisijskih članov. Večina te komisije je zato, da se vsprejme budget, vendar misli zahtevati več sprememb. Brez pogojno za vlogo jih je samo 8 članov. Opozicija je močno zastopana v komisiji, namreč po 12 do 14 članih. Nekateri opozicijski listi celo trdijo, da ima opozicija večino. Ker so te volitve za vlogo tako malo ugodne, misijo že nekateri listi, da boste odstopil finančni minister. — Francoski listi so tako nezadovoljni, da Anglija tako samovlastno postopa v sudanskom vprašanju. „Journal de debats“ pravi: „Arabijeva ustaja dala je Angležem Egipt, Mahdijeva ustaja jim pa da Rudeče Morje“. Potem pa zahteva ta list da Francozje kolikor je mogoče popravijo, kar so v egyptovskih zadevah grešili. Že sedeno naj Massauah in stopijo v zvezo z Abisinijo, katere vladar je že večkrat prosil francoske pomoči. — Predloga o ločitvi zakonov pride še le po Velikej noči v sečatu na vrsto.

Nemški državni zbor bodo jutri prenehali skupne seje do 22. aprila, da boste odseki imeli dovolj časa za delo. Komisija za pretresovanje socijalnega zakona se je v ponedeljek konstituirala in predsednikom izvolila pl. Landsberga iz katoliškega centra. Ali se boste dovolilo podaljšanje tega za konca, se še ne ve.

Pravo bojišče v Sudanu ni več Suakim ampak Ghartum, kjer je sedaj Gordon v velikej stiski. Vsi rodovi na jugu od Berberja so se spustili in nečejo nič vedeti o Gordonovem posredovanju v imenu **angloške** vlade. Chartum je skoraj popolnem oklejen. Nasproti gouverskej palači na desnem bregu Modrega Nila se je postavilo 6000 sovražnikov, in Gordon vsak dan lahko opazuje njih ognje. 16. t. m. hotel je general napasti ustajnike, a kaj se je potem zgodilo, ni nobenih poročil. — General Graham je predvčeraj z generalnim štabom, z mnogimi vojaki in priaznimi rodomi odšel iz Suakima proti Tamaniebu. Ogleduh pripovedujejo, da se pripravlja Osman Digma na beg.

Dopisi.

Iz Ljubljane 24. marca. [Izv. dop.] Zadnja „Edinost“ (št. 24) prinesla je dopis „Iz Ljubljane“, ki pravi, da „Slovenskega Naroda“ podlistkar ni imel ničesar odgovoriti na Šukljeve napade. Prav naravno, da učeni „Edinostar“ neče v zlorobljenem listu očitno priznati, da je podlistkar stvarno spodbil vse ugovore, vsa očitanja. A občinstvo je to stvar že končno razsodilo — in Šukljeve napade primerno obsdodilo.

Gledé na vsprejemne izpite (v naših gimnazijah) pa podlistkar — naj boste že učen ali neučen jurist — ni hotel le besedice pristaviti naredbi in ukazu naučnega ministerstva, ker se oba prejasno glasita. In vse zavijanje dopisnikovo je le bob ob steno. V ministerskej naredbi o vsprejemnih izpitih stoji odločno: „Fertigkeit im Lesen und Schreiben der Unterrichtssprache“ — — „und Kenntniss der Elemente aus der Formlehre der Unterrichtssprache“. Oni ministerski ukaz od 22. julija 1882 pa „betreff der slovenischen Abtheilungen“ določuje: a) „In der I. und II. Classe ist das Slovenische die Unterrichtssprache für alle Gegenstände mit teilweiser Ausnahme des deutschen Sprachfaches“; b) „In der III. und IV. Classe ist das Deutsche die Unterrichtssprache für die Lehrgegenstände Deutsch und Griechisch“ — pri vseh drugih predmetih je slovenski učni jezik.

Kdor bi iz teh prejasnih določeb mogel izviti kaj tacega, s katerim bi z „Edinostnim“ dopisnikom zagovarjal Šukljeve trditve in nemški jezik pri vsprejemnih izpitih v naše gimnazije (slovenske njih oddelke), moral bi biti največi rabulist! Slaba stvar se nikdar ne dá zagovarjati s pametnimi razlogi. Vse zavijanje nič ne pomaga. Tudi urivanje besede „utrakvistične“ ne reši sleparije. Ministerski ukaz govori o „slovenische Abteilungen“ in to so le „slovenski oddelki“, „slovenske paralelke“.

In določba pod črko a) očitno in nedvoumno pravi: V I. in II. razredu je slovenski učni jezik za vse predmete, izimši nemščino (in še ta mora se poučevati deloma [teilweise] s slovenskim učnim jezikom — kar ravno zahteva zdrava pedagogika).

One ministerske naredbe o vsprejemnih izpitih ni treba nikakor prenarejati, ker se z navedenim

ukazom po duhu in besedah popolnem ujema. „Edinostni“ dopisnik bo pač vedel, da se po oni ministarski naredbi vrše vsprejemni izpiti le za vsprejem v I. razred naših gimnazij. Ker je pa v I. in II. razredu slovenski učni jezik, kdo bi smel pri vsprejemnem izpitu zahtevati katerokoli znanje nemškega jezika? In naredbe in ukaze prijavlja slavno ministerstvo za to, da se izpolnjujejo. In našej slavnjej deželnej vladji, c. kr. deželnemu nadzorniku in c. kr. ravnatelju naših gimnazij sveta dolžnost je, paziti na to, da se natančno izvršujejo vse postavne naredbe in vsi postavni ukazi slavnega naučnega ministerstva.

Še veča sleparija se kaže v besedah dopisnika, ko pravi: „pozneje se mu pridružijo še druge stroke, ki se predavajo z nemščino, n. pr. matematika, zgodovina, grščina“. Omenjeni ukaz pod črko a) določi za I. in II. razred slovenski učni jezik — in pod črko b) je tudi slovenski učni jezik za vse predmete razen nemščine in grščine. Zvijaški dopisnik je sam vplet še matematiko in zgodovino, katera dva predmeta se bodeta morala drugo leto tudi v III. razredu (slovenski oddelki) slovenski poučevati. Zvijaški dopisnik dobro vé, da se ministerski ukaz ima leto za letom izvrševati; lani so začeli s I. razredom, letos že tudi v II. razredu itd., da boste čez dve leti vsa niža gimnazija imela slovenske oddelke. — Takih jasnih stvari in določeb se ve da ni smel povedati, ker bi drugače s svojo zvijačo najbolj pripristih in v šolskih stvareh še tako malo poučenih čitateljev slepiti ne mogel. — Bistroumnosti pa tudi manjka „Edinostnemu“ dopisniku, da ni mogel razumeti one ironije o senci abderjanskega osla. A tukaj je ne boste pojasnil, ker se boste po Šukljevem „poslanem“ mlademu našemu odvetniku itak pojasnila pred porotniki — če je Šuklje res tolik mož-beseda!

Iz Trsta 22. marca. [Izv. dop.] Pred jedno uro bil sem na Ruskem, to je na velikej ruskej oklopniči „Knjaz Edinburški“, katera je v našej luki. Ko me je brodnik z barčico pripeljal do velikana, zdelo se mi je, da sem pred kako trdnjavico, tako ogromna je. Po stopnicah stopim na krov, častnik, ki je imel inspekcijon, vsprejel me je kaj uljudno. Poklical je takoj nekoga Vojtekova, ki me je vodil po vseh oddelkih ladije, na katerej je 400 mornarjev in 30 častnikov. Rusi so lepi, krepki ljudje, častniki so prijazni, ter govoré skoro vsi nemški in francoski, njih olima mora vsacega, še tako hudega nasprotnika pridobiti. Ladja ima 10 velikih in 4 manjše kanone, kateri so tako urejeni, da se jih lahko na suho pripelje in rabi kot navadne vojne topove.

„Knjaz Edinburški“ spada k severnomorski floti. Dolg je 287 črevljev, 40 širok in 25 globok. Stroj, ki goni ladjo, je velikansk in po najnovješem sistemu narejen, ima 12 kotlov, katere ogreva 48 ognjev ali peči. Zraven tega stroja ima ladja še druge: da se potegne kotva z dna morja, da se goni vodo v kotle in iz kotlov, potem ima stroj za električno luč, katera sveti po vsej ladji in ob času vojne ali nevarnosti v temni noči iz dveh svetilnic na mostu, kjer je zapovednik, da uro daleč lahko vsako stvar razloči. Potem ima posebni bladijni stroj. Prostori so vsi kaj snažni in lepi, posebno salon zapovednika Giersa. Po častniških sobah vidijo se zbirke iz vseh delov sveta: orožje, podoobe, posode in oprave. Ta ladja objadrala je v dveh letih in pol, odkar je zadnjikrat bila v Trstu, okoli zemlje. Koncem meseca zapusti Trst, ter boste odplula v Neapelj, od tam pa nazaj v Kronstat, kjer se boste z baltiškim brodovjem združila. Mornarji radi zahajajo mej Slovence. Oni dobro znajo, koliko je Slovencev, kako so mej razne narode razdeljeni, da jih tlačijo. Statistika, geografija in etnografija so jim stroke, dobro znane. O nihilistih izrazujejo se, da je iz Nemčije importirana stvar, da je tuj sad, katerega se boste Rusija že očistila. V Angležih vidijo Rusi zatiralce svetovne svobode in največ pa Slovanstva. Da je plačilni dan vedno še v temini, iz katerega blišči St. Stefan pri Carigradu, to mi je zagotovil orjašk mornarski podčastnik. Sploh pa smo veseli naših gostov, saj je kri naše krvi, akoravno smo oddaljeni.

Iz Mozirja 24. marca. [Izv. dop.] Zastava „Savinskega Sokola“ je gotova in poslala se je v Ljubljano, da se za nekaj dajt razstavi. — Odbor za slavost blagoslovljenja poprijel se je z vso resnostenjo delovanja in danes nam je po nekoliko tudi že prilika dana, poročati o njegovem delovanju. V prvo smatrali smo se dolžne, naročiti vabilo, da se

ž njimi na slavost povabijo razna društva. To delo se je večinoma že izvršilo in vabilo so se razposlala dosla naslednjim društvom: „Sokolu“ v Prago, Benešov, Brno, Domažlice, Kolin in drugim; „Sokolu“ v Zagreb, Ljubljano, Beč in Trst; pevskim društvom „Kolo“, „Sloga“ in „Hrvatska Lira“ v Zagrebu; pevskemu zboru Ljubljanske Čitalnice; pevskemu društvu „Lira“ v Kamniku; Čitalnici Ljubljanski, Tržaški in Celjski; gosp. pevcom Celjske Čitalnice; „Danici“ v Sisec; „Zori“ v Karlovec; „Slovenskemu pevskemu društvu“ v Ptuj; „Slovenskemu društvu za Spod. Štajer“ v Maribor; Čitalnicam v Maribor, Ptuj, Šoštanj, Gornji Grad, Šmarje pri Jelšah, Rudolfov, Vipavo, Št. Vid poleg Ljubljane, Šiško, Škofje Loko, Kranj, Kamnik, na Vrhniko, v Postojino, Gradeč, Celovec, Gorico; Slovenskemu delavskemu podpornemu društvu v Trst in Gorico; bralnemu društvu v Krško; požarni brambi v Žavec in na Rečico; pevskemu društvu v Žavec; „Sokolu“ v Varaždin; pevskim društvom: „Sokol“ v Kostajnico, „Slavulj“ v Petrinjo, „Vila“ v Varaždin, „Javor“ v Jasko, „Davor“ na Brod, „Dunav“ v Vukovar, „Lira“ v Vel. Gorice, „Sklad“ v Djakovo, „Zvono“ v Križevac, „Jeka“ v Samobor, „Lavor“ v Slunj, „Rodoljub“ v Virovitice, „Velebit“ v Gospic, „Podravac“ v Koprivnico. — Več razposlalo se jih bode še tekom tedna.

Starosta „Hrvatskega Sokola“ g. dr. J. Fon naznani je starosti „Savinskega Sokola“ g. J. Lipoldu telegrafično, da „Hrvatski Sokol“ na slavost dojde polnoštevilno. Tudi o udeležbi raznih hrvatskih pevskih društev se čuje. — V Celji ustanovi se posebni slavnostni pododbor, ki boste skrbeli za vsprejem gostov, uredjenje voznikov in drugo potrebo.

Tovarnar gospod Jahn, ki je „Savinskemu Sokolu“ lansko leto obljudil za slavost 50 kilo strelnega prahó, poklonil mu ga je letos 100 kilo. Tedaj je za strelnjanje tudi že poskrbljeno. — V to svrho se Preboldska tovarna naprosi za topice, kajti strelnji ne boste z možnarji, nego ob vsej progi od Celja do Mozirja jedino le s topovi.

Odbor „Sav. Sokola“ sestavlja je do društvenikov tudi obširno okrožnico, po katerej se isti navdušujejo za slavost.

Skrb naša boste tedaj; vse storiti, in z vsemi našimi močmi se potrudimo, da slavost tako privedimo in izpeljemo, kakor se za Mozirje spodobi.

Slavna narodna društva prošena so, prej ko mogoče odboru „Sav. Sokola“ v Mozirje javiti svojo udeležbo, ker boste potem treba sestaviti splošna vabilo in programe, da se ista morejo o pravem času objaviti in natisniti, ter jih razposlati in razdeliti.

Iz Toplice na Dolenjskem 23. marca. [Izv. dop.] Dvanaest let smo se že pripravljali, narediti most pri Spodnjem polju čez Krko. Letos lotili smo se vendar težavnega dela. Saj je pa tudi potreba velika, ker imamo samo jedno staro ladjo za prepeljevanje pešev. Kdor bi hotel z živino čez, ima nad dve uri zamude, po mostu pa boste vse opravili v četrte ure. Most napravimo sami posestniki naše srenje iz svojega lastnega žepa. Poslali smo prošajo tudi knezu Auerspergu, ker ima v našej okolici več graščin, posestev in tovorn, ker bodo njegovi ljudje po tem mostu hodili in vozili itd. Dobili smo tudi obljubo, da se nam za pol mosta da brastovine. A dva tiča: črna brinjevka in rudiči fazan pozobala sta ves tisti les, ter sta vsled tega tako žejna postala, da bi rada še Krko popila. Ta se jima pa ne posreči, ker je preveč potokov in studenčev, ki pritakajo v Krko. —

Domače stvari.

— (Presvitli cesar) podaril je za zgradbo šole St. Jedert-Gornji Rečič pri Laškem 200 gld.

— (Umrl) je včeraj v Trstu naš slavnoznani pesnik gosp. Jovan Vesel Koseski v 86. letu. Pokojnik zaslužil je bil na našem slovstvenem polju s svojimi poezijami oziroma prevodi na čudovit način in dolgo časa stavili so ga nekateri našemu Parncasu na vrhunc. V zadnji čas pa je njegova pesniška slava zatemnila. Gotovo pa je, da so njegovi prvi proizvodi marsikoga navduševali in pridobili za našo stvar. Lahka mu zemljica!

— (K dolenjskej železnici.) V včerajšnjem seji državnega zpora stavlja je poslanec g. grof Margheri po daljšem gorovu resolucijo: Vlada se pozivlje, da se za zgradbo Rudolfove železnice čez Ljubljano v Rudolfov do Karlovško-Reške železnice pobrini z

vseini sredstvi, ki so jej na razpolaganje.

— (Prosimo pojasnila.) Preteklo nedeljo gnalo je 8 topničarjev pod imenom „Dalmatinca“ znanega krčmarja iz Šiške skozi mesto. To je napravilo veliko senzacijo in vse povprašuje, od kdaj imajo vojaki pravico, pograbit koga v lastnej hiši in odpeljati siloma v vojašnico? Naj bi bil uzrok temu čudnemu koraku kakoršen koli, vsekakso pričakujemo in zahtevamo, da vojaški krog storé v tej zadevi svojo dolžnost, in da se jedenkrat za vselej zabrani, da bi si vojaki sami delali pravico, ter moža, ki ima stalno in veliko obrt, ki ne more in tudi ne misli ubežati, ker k temu tudi razloga ni, gonili po svetu okolu.

— (Knezoškof dr. Stepišnik) podaril je za zgradbo cerkve v Grižah 100 gld.

— (Matica Slovenska) Opravila tajnika bibliotekarja Matice Slovenske opravlajo se vsak dan razen zapovedanih praznikov ob določenih uradnih urah od 10 — 12.

— (Nova proga.) Gosp. Fr. Muri, posestnik in župan pri Jezeru (Koroško), g. Gilbert Fuchs v Kokri, g. Janko Urbančič graščak na Turnu in g. Fr. Dolenc v Kranji prosili so dovoljenja za potrebna tehnična dela za lokalno progo iz Kranja k Jezeru.

— (Potres) v Djakovem, katerega smo včeraj omenili, bil je jačji, nego je bilo povzeti prvim poročilom. Trajal je 10 sekund in spremljalo ga je gromu podobno podzemeljsko bobnenje. Samo nova stolna cerkev je brez škode, vse druge hiše in župna cerkev so močno poškodovane, veliko dimnikov se je podrlo in strehe so udrte. Podzemsko bobnenje in gibanje tal opazovalo se je do 4. ure zjutraj, kar je še pomnožilo strah prebivalstva. Isti potres čutil se je v Brodu, v Vinkovcih, v Požegi, v Oseku, v Somboru, v Pečuhu.

— („Zetski dom“) napreduje. Že je odredjen prostor, kjer bode stal, lomi se že kamenje in dovaža les, da se prične zgradba po že izdelanem načrtu inženirja g. Slade. V hitrosti se ne moremo meriti s Črnogorci!

— (Iščejo se dediči.) L. 1879. umrl je v Badenu Dalmatinec Ivan Ugricic Trebinjski, ki je zapustil na milijone premoženja, posestva v južnej Ogerskej, v Banatu, v Dalmaciji, hišo v Trstu in nad 100.000 funtov šterlingov v angleškej banki. — Kdor bi kaj znal o rodbini in o imetku pokojnega, naj to sporoči uredništvu „Pozora“ v Zagrebu, ali pa „Narodnega lista“ v Zadru.

Telegami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. marca. „Fremdenblatt“ ve povedati, da v tukajnjih merodajnih krogih ni nič znanega, da namerava Rusija predlagati, naj se zruši pogodba o morskih ožinah (Dardanelah in Bosporu).

Washington 27. marca. Poslanik Berolinski, Sargent, imenovan je poslanikom v Peterburgu.

Pariz 26. marca. Brzjavka poslovodje na dvoru v Hue poroča, da so obglasili princa, ki je še uvalil k moritvi kristjanov.

Razne vesti.

* (Varnost na Dunaji.) V nedeljo je hotel policist Josip Vozdisovsky prijeti pleskarskega pomočnika Josipa Herburgerja zaradi beračenja na Franzensringu. Ta se je ustavil in priložil policistu več udarcev. Posrečilo se je sicer s pomočjo nekega postreščeka policistu premagati zločinca. Komaj je pa policist storil nekaj korakov, že se je zgrudil na tla in čez nekaj minut umrl. Ali so bili udarci uzrok smrti, še ne vemo. Zločinca so izročili deželnej sodniji. — V soboto je nek policijski nadzornik opomnil delalce, ki so kopali vodnjak na Ottakringu, da naj ne polivajo preveč vode po cesti. Delavci planili so nato nanj. Jeden ga je hotel udariti s kladivom po glavi, drugi so pa hoteli ga vreči v vodnjak. Nek mimoidoči je še ob pravem času poklical policake z bližnje stražnice. Delalci so se hudo branili in skušali tudi policiste pometati v vodnjak. Napold se je vendor posrečilo redarstvu odpeljati jih v zapor. V ponedeljek je pri belem dnevu nekej dekli bila na Alserstrasse s silo vzeta denarna mošnja. Mej Meidlingom in Hetzendorfom so zločinci poskusili oropati dve dekleti. Naši Nemci in nemškutarji naj se le ozrejo na Dunaj, kaka je varnost in omika nemškega prebivalstva, ko tako radi vpijejo o surovosti, ako se pri nas kje na deželi fantje stepo! V stolici cele države se pa upajo zločinci napadati in ropati pri belem dnevu, pred očmi policije (!!!).

Tuji:

dne 26. marca.

Pri Slovnu: Steiner z Dunaja. — Pammer iz Trsta. — plem. Maryšo iz Budimpešte.

Pri Malléi: Kaiser z Dunaja. — Weingerl iz Maribora. — Lupini z Dunaja.

Umrli so v Ljubljani:

22. marca: Apolonija Selškar, delavka v predilnicu, 33 let, Poljanska cesta št. 27, za krvavenjem pluč prijetki. — Marija Muzlovič, hišnega posestnika žena, 37 let, Hradeckjeva vas št. 13, za plučno tuberkulozo.

23. marca: Katra Snoj, gostija, 73 let, Kravja dolina št. 1, za oslabljenjem v starosti.

25. marca: Anton Tomec, umirovljeni c. kr. okrajni tajnik, 66 let, Slofone ulice št. 9, za srčni kapom. — Marija Peterca, delavčeva udova, 61 1/4 l., Sv. Petra cesta št. 6, za vnetjem pluč.

V deželnej bolnici:

18. marca: Blaž Belturki, dñinar, 53 let, za plučnico.

19. marca: Neža Medič, dekla, 50 let, za mrtvoudom.

20. marca: Janez Vrhovec, dñinar, 51 let, za mrtvoudom. — Jarnej Jerman, bivši mizar, 65 let, za srčno napako.

22. marca: Marija Borštnar, gostija, 60 let, za rakom na jetrah. — Matija Bezlaj, gostač, 63 let, za starostjo.

23. marca: Jera Stajerer, gostija, 45 let, za prsno vedenico. — Fran Polak, pek, 21 let, za plučnim edemom.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močrina v mm.
26. marca	7. zjutraj	728-82 mm.	+ 3°0°C	brevz.	obl.	0-00 mm.
	2. pop.	729-62 mm.	+ 8°8°C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	732-85 mm.	+ 5°0°C	sl. jvz.	obl.	

Srednja temperatura + 5°6, za 0-2° nad normalom.

Dunajska borza

dné 27. marca t. l.

(Izvirno teleografsko poročilo.)

Papirna renta	79	gld. 80	kr.
Srebrna renta	80	95	
Zlata renta	101	75	
5% marčna renta	95	35	
Akcije narodne banke	843	—	
Kreditne akcije	323	70	
London	121	35	
Sciebro	—		
Napol.	—	61	
C. kr. cekini	—	68	
Nemške marke	59	25	
4% državne srečke iz 1. 1854	250	gld. 80	
Državne srečke iz 1. 1864.	100	gld. 50	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101	80	
Ogrska zlata renta 6%	122	20	
" papirna renta 5%	91	95	
5% štajerske zemljiste od e.z. oblig.	88	65	
Dunava reg. srečke 5%	104	50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/4% zlati zač. listi	114	75	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	120	75	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	107	30	
Kreditne srečke	105	50	
Rudoljove srečke	100	gld. 174	—
Rudoljove srečke	10	20	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	117	75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	236	30	30

V „Narodnej Tiskarni“

se dobiva:

Časnikarstvo in naši časniki.

Spisal *

Stat nominis umbra.

Cena 70 kr., po pošti 5 kr. več.

Na plučah bolnim,

jetičnim i. t. d. priporoča se brezplačno izvrsten lek.

Na vprašanja odgovarja radovoljno (780-15)

Teodor Rössner v Lipskem.

Varstvena znamka št. 319 in 320.

Zaloge v Ljubljani pri J. KLEBEL-nu.

Pridelovalcem hmela!

Najboljše hmelo sadike

prodaja po ceni (165-3)

Ignacij Schewes v Žateci (Saaz).

Ženitvena ponudba.

Samostojen, mlad, 30 leten mož, lepe in prijetne postave, posestnik, gostilničar, trgovec itd., v lepem in prijetnem na Kranjskem, želi se kaj po Veliki noči oženiti s pridno, pošteno in zalo Slovenko od 22 do 28 let staro, ki ima tudi nekoliko tisoč goldinarjev gotovine in veselje do gori imenovanega. Resne ponudbe, če je možno s fotografijo, pod šifro: „S. Č. K.“ vzprejema upravnštvo „Slov. Nar.“ (181-4)

5000 1 (788-31)

ostankov suknja

(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštem povzetji, ostank po 5 gl.

L. Storch v Brnu.

Ako bi se blago ne dopadalo, se more zamenjati.

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodeci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slab želodec, smrdečo sapo, napihenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodeci, zgago, da se ne nareka pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in blijuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodeca), zoper krč v želodeci, preobloženje želodeca z jedjo ali pičajo, hrve, zoper bolezni na vratnicu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloge:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajskej cesti; lekarna Josip Svojšoda, na Prešernovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmied. V Kranj: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnom'ji: lekar Ivan Blažek. V Skofje Luki: lekar Karol Fabiani.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisene besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnisko spravljeno varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nemojte teh znakov istinitosti, naj se zavržejo kot ponarejeni in prosimo, naj se name taksi slučaj takoj nazznamo, da bodo sodniški kaznovani izdelovalci in prodajalci. (148-132)

Pozor!

Poslednji čas se pogostem ponareja splošno pripoznamo Francovo žganje, katero je bilo mnogokrat odlikovano ter je na najboljšem glasu in katero jaz izdejam. Da se to zabri, moral sem premeniti vigneto in na tej na modrej podlogi narisati vnanjost moje hiše in to vse dati kot varstveno znamko upisati pri Budimpeštanski kupoljski in obrtnej zbornici.

Francovo žganje